

Halina Śledzik-Kamińska

Będkowice, gm. Sobótka, woj.
wrocławskie

Informator Archeologiczny : badania 19, 117-118

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BABORÓWKO, gm. Szamotuły
woj. poznańskie
Stanowisko 1c

Konserwator Zabytków Archeologicznych
Museum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadziła mgr Hanna Pawlczyk przy udziale mgr Danuty Butki. Finansował WKZ w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Osada wczesnośredniowieczna.

Stanowisko oddalone jest ok. 50 m na południe od stacji kolejowej w Baborówku. Usytuowane na płaskim, czystym wyniesieniu ciągnącym się kilkasetmetrowym pasem na osi SE-NW, tworzące rodzaj wyspy otoczonej podmokłym terenem.

W czerwcu 1985 r. przeprowadzono badania ratownicze. W związku z ciągłą eksploatacją piasku wykopy zlokalizowano na krawędzi plaśnicy. Łącznie przebadano obszar 100 m² /założono 4 wykopy po 25 m²/. Pod darnią /warstwa Ia/ wystąpiły dwie warstwy naturalne: Ib - ciemnobrunatna próchnica o miąższości ok. 30 cm. II - całec w postaci jasnotłoczkiego piasku. Zarejestrowano obecność 9 obiektów, w tym dwie duże jamy osadnicze. Zarysowały się one już w warstwie próchnicy i wkopane były w całec. Materiał mobilny pozwala datować te obiekty na fazę B wczesnego średniowiecza. Poza obiektami w warstwie I występował materiał zawierający oprócz ceramiki wczesnośredniowiecznej również materiał kultury intyckiej.

Materiał źródłowy znajduje się w Muzeum Archeologicznym w Poznaniu.

Badania winny być kontynuowane.

BARDO
woj. wałbrzyskie

PP Pracownie Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział we Wrocławiu

Badania prowadzi zespół: dr Jerzy Romanow /kierownik/ mgr Zbigniew Lissak, mgr Wiesław Piszczałowski. Finansował WKZ w Wałbrzychu. Czwarty sezon badań. Wczesnośredniowieczne grodzisko kasztelańskie.

Badania kontynuowano w wykopach: IV na arach 98, 100 i 102, 103 i VII na arze 164.

W wykopie IV wyeksplorowano 18 obiektów. Wypełnisko obiektów stanowiła szara i czarna próchnica, polepa z licznymi fragmentami ceramiki oraz kości zwierzęce. Obiekty zagłębione były w warstwę piasku, która na arach 102, 103 nie stanowiła całca. Warstwa ta o miąższości 40 cm zawierała wyroby krzemienne ze środkowej epoki kamienia. Eksploatacja do całca została doprowadzona w wykopie tym na arach 98, 100.

W wykopie VII eksplorowano nawarstwienia kulturowe zawierające fragmenty ceramiki, kości zwierzęce oraz wyroby metalowe.

Na koronie wału został założony wykop VIII w celu rozpoznania sytuacji stratygraficznej wału. Prace badawcze nie zostały zakończone w wykopie VII i VIII.

Badania będą kontynuowane.

BĘDKOWICE, gm. Sobótka
woj. wrocławskie

Wojewódzki Ośrodek
Archeologiczno-Konserwatorski
we Wrocławiu

Badania prowadziła mgr Halina Siedzik-Kamińska. Finansował WOAK we Wrocławiu. Drugi sezon badań. Krąg kamienny. Wczesne średniowiecze, średniowiecze, okres nowożytny.

Obiekt znajduje się w odległości 0,02 km na północny zachód od grodziska tuż przy strumieniu spływającym ze zbocza góry Ślęzy. Krąg o kształcie owalnym, wydłużony jest po linii północ-południe, zbudowany jest z głazów gabbro. Od zachodu układ kamieni jest zwarty, dobrze czytelny, zaś od wschodu zarys kręgu wyznaczają pojedyncze głazy leżące w odległości 0,5-1-1,5 m od siebie. Prawie po środku kręgu znajduje się głaz z zagłębieniem w płaszczyźnie. Wymiary kręgu wynoszą ok. 10 x 20 m. Na terenie objętym kręgiem we wnętrzu znajduje się obniżenie, w obrębie którego gromadzi się woda. Wyeksplorowaliśmy tam liczne skorupy naczyń glinianych, kości zwierzęce zaś w obrębie układu kamieni wyznaczających krąg, liczne rozmyte węgle drzewne oraz grudki polepy.

Na terenie przyległym do kręgu zalegało ok. 2/3 odkrytych tutaj naczyni glinianych, w zakresie techniki wykonania analogicznych do ceramiki odkrytej na grodzisku /faza starsza/ oraz na kirkuszach. Na zewnątrz przy zachodniej granicy kręgu odkryto także paciorek ceramiczny z guzkami zdobity biały i niebieskim asyktem, nie mający analogii na terenie Polski. Szczególną uwagę zwraca stratygrafia nawarstwień

wnętrza kręgu. Odkryte warstwy nie posiadają w ogóle rozłożonych szczątków organicznych w postaci próchnicy, jest to glina o zabarwieniu prawie białawym. W związku z powyższymi odkryciami w rozważaniach naszych należy uwzględnić obecność żrdełka palisującego przy uroczysku /?/ u podstawy grodziska i będącego elementem składowym zespołu osadniczego w Będkowicach.

Materiały znajdują się w WOAŁ.

BISKUPIN, gm. Gąsawa woj. bydgoskie Stanowisko 2a	patrz epoka brąza
BOCHEN, gm. Łowicz woj. skierniewickie Stanowisko 13	patrz okres wpływów rzymskich
BOLKÓW, gm. Police woj. szczecińskie Stanowisko 1	patrz paleolit i mezolit
BRZEZIE, gm. Piaseczno woj. kaliszkie Stanowisko 29	patrz okres halastyczny
BRZEZINY-RUDCZYŻNA woj. skierniewickie Stanowisko 2	Muzeum Regionalne w Brzezinach

Badania prowadził dr Henryk Wiklak. Finansował WKZ w Skierniewicach. Pierwszy sezon badań. Osada wczesnośredniowieczna /VIII-XI w./.

Stanowisko 2, wielokulturowe, położone jest w odległości ok. 2 km na północ od miasta, na wysokiej tarasie prawego brzegu doliny Mroźnicy. Skarpa tarasy jest w tym miejscu przecięta od strony południowej i północnej głębokimi parowami. Skarpę i parowy otula miętka zieleń liściastego lasu. Osada wczesnośredniowieczna uplasowała się na niewielkiej przestrzeni między dwoma parowami.

Odkrycia stanowiska dokonano w 1959 r. podczas badań powierzchniowych w ramach AZP. Prace ratowniczo-konserwatorskie miały charakter wstępny, a ich celem było: rozpoznanie typu śladów osadnictwa, ustalenie jego chronologii, zasięgu i stanu zachowania obiektów archeologicznych. Łącznie przebadano powierzchnię 85 m². Na obszarze tym odkryto: a/ dom nr 1, b/ palenisko nr 1 i 2, c/ jedną jamę odpadkową.

Szczególne uwagę zwraca dom nr 1, osłą dłuższą sorientowany na oś S-N, prostokątny, naziemny z paleniskiem wewnątrz, o wymiarach 3,60 x 4 m. Ściany południową, wschodnią i zachodnią tworzył szkielet konstrukcji słupowej, po którym pozostały ślady dołków posłupowych, a ścianę północną tworzyła najprawdopodobniej konstrukcja sumikowo-łątkowa, za czym przemawiają ślady spalonej belki poziomej wyznaczającej zarys tej ściany. Podłogę stanowiło klepisko udeptanej ziemi. Palenisko domowe /nr 1/ kolistę o średnicy 120 cm, usytuowane było w pobliżu narożnika południowo-wschodniego domu. Zbudowane je z niewielkich kramieni polnych. Pośrodku miało kotłinkę o średnicy 30 cm, głębokości 15 cm, wyłożoną płaskimi kamieniami.

Chronologię domu i osady określają ułamki naczyń glinianych. Jedne z nich pochodzą z naczyń lepiomych ręcznie, a stylem swym odpowiadają ceramice z I okresu wczesnośredniowiecznego, drugie natomiast mają brzegi bardziej wychylone i obtaczane, i nawiązują do ceramiki z początku III okresu wczesnośredniowiecznego.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Regionalnym w Brzezinach.

Badania powinny być kontynuowane.

BYTOM ODRZAŃSKI woj. zielonogórskie Stanowisko 1	Polska Akademia Nauk Instytut Historii Kultury Materialnej Zakład Archeologii Nadodrza we Wrocławiu
--	--

Badania prowadzili mgr Sławomir Mojdziół i mgr Beata Skrzydłowska. Finansował WKZA w Zielonej Górze. Drugi sezon badań. Grodzisko /?/ wczesnośredniowieczne /X/XI-XIII w./.